

/ DOMAĆI GLASI IZ JUGA

Tajna**INGE KUKTIĆ**

*Zašto se naša zemlja
obraća oko sunca?*

To je jedna tajna.

To nigdor točno ne zna.

*Koliko zvijezdic je na nebu,
ke nam u noći svitu?*

To je jedna tajna.

To nigdor točno ne zna.

*Kako je nastao ov divni svit,
na kom mi smimo živiti?*

To je jedna tajna.

To nigdor točno ne zna.

*Zašto čovik čovika umara,
umjesto da mu svoju ruku
pruži*

*onomu, komu je pomoć po-
tribna?*

To je jedna tajna.

To nigdor točno ne zna.

*Mržnja se kreće oko nas i
nenavidnost.*

*Zašto ne znamo u miru i lju-
bavi s bližnjim živiti?*

To je jedna tajna.

To nigdor točno ne zna.

*Jakost i batrenje u ovom ži-
votu*

daruje mi tvoja ljubav.

*Zašto ovako svaki čovik ne
ćuti?*

To je jedna tajna.

To nigdor točno ne zna.

*Krasno bi mi mogli skupa ži-
viti,*

*kad bi svaki od nas pripra-
van bio*

*ljubav prema bližnjemu u
srcu nositi i diliti.*

To nije tajna.

Človiče, to svaki zna!

**OVA PJESMICA SE JE PREŠTALA I
PRI POKOPU.**

CIKLJIN – Smrt. Preminula je Inge Kuktić-Hajsan u 60. ljetu života – pjesnikinja i zaslužna suradnica PAIN-a od prve ure. Ona je rođena 22.1.1964. u Borti. Osnovnu je školu piskala u Hrvatskom Cikljinu, a glavnu i trgovačku školu u Bortu.

Prije nego što se 1984. ljeta zaposlila kod autobusnoga poduzeća Südburg, službovala je kao sekretarica kraće vrime u Borti, Rohuncu i Solunku.

Konačno je bila u službi kod Gradišćanske zemaljske vlade sa sidišćem u tehnološkom centru u Novom Gradu, gdje sam ju često posjećivao i gdje smo pričali o djelovanju Panonskoga instituta, osobito o tridesetogodišnjici naše kulturne zadruge.

**Inge Kuktić-Hajsan na Hrvat-
skom balu u Beču.** / foto: Petar Tyrán

Nezaboravljena su naša skupna putovanja kroz Panoniju. U Temerju/Tömörd/Tematen u Mađarskoj predstavili smo Panonsku ljetnu knjigu i studiju „Vlastelinstvo Kiseg u 15. i 16. stoljeću“. Poslije mojega predavanja je Inge Kuktić čitala iz knjige, a Geza Völgyi iz Koljnofa preveo je naša izlaganja na mađarski jer stanovnici toga nekadašnjega hrvatskoga sela slabo ili uopće ne govore više hrvatski.

U Murskoj Soboti gdje smo takaj predstavili Panonski ljetopis deklamirala je pokojna svoje pjesme *Noćna ptica*, *Tajna* i *Kade si Jezuše*.

Nekoliko put smo bili na austrijskom svetku „Nacionalni praznik“ (26. oktobra) u Zagrebu, gdje smo u Školskoj knjigi predstavili Panonski godišnjak.

Konačno smo bili prilikom izleta PAIN-a i na grobu Mate Meršića Miloradića u Hrvatskoj Kemlji.

Svoje je pjesme publicirala u Hrvatski novina, u Glasniku, u Kalendaru Gradišće, u Panonskom LIST-u, u brošuri Panonska lirika i u godišnjaku Panonska ljetna knjiga odnosno u Panonskom ljetopisu.

Draga Inge, Bog ti plati za sve dobrote, falit ćeš nam, ali ostat ćeš nezaboravljena jer te nosimo u srci svoji. RHP

ČEMBA – Smrt. Preminula je školska savjetnica mr. **Apolonija Veraszto** – učiteljica, nastavnica, kroatistkinja, lingvistkinja, pjesnikinja i kulturna djelatnica. (Nekrolog je napisan na standardnom hrvatskom jeziku za koji smo se zalagali i pokojna i moja malenkost)

Apolonija je Veraszto – djevojačko prezime Bauer - rođena 15.4.1932. u Čembi.

Školska naobrazba: Osnovna škola u Čembi, Glavna škola u Rohuncu, Učiteljska škola - pet godina u Željeznu.

Ispit sposobnosti položila je za osnovnu i glavnu školu (za predmete: njemački, hrvatski, ruski i muzički odgoj).

Od 1982. do 1986.: Studij slavistike na sveučilištu u Grazu. Nastavnički/profesorski ispit za hrvatski jezik.

Službovanja: Podučavanje na osnovnim školama Mariasdorf, Neustift b. Schlaining, Čemba i na glavnim školama Borta, Veliki Borištof i Rohunac.

Dodatno kulturno djelovanje: Sudjelovanje u Mladom roju, Katoličanskoj omladini i Ženskom pokretu Katoličanske akcije (12 godina); dugogodišnji zborovođa i vodič narodne plesne grupe u Čembi; uvježbavanje dramskih komada na hrvatskom jeziku s omladinom i suautorica školske knjige *Moja dvojezična knjiga*.

Apolonija Veraszto / foto: Petar Tyrán

Objavljivala je priloge, članke i pjesme na hrvatskom standardnom jeziku.

Posjedovala je četverojezični botanički vrt s naslovima na latinskom, hrvatskom, njemačkom i mađarskom jeziku, koji je bio otvoren i za ekskurzije.

Istaknuti treba projekt za koji je pokojna bila odgovorna, naime, sastanak na „Okruglom stolu“ u restoranu na uzletištu u/na Punicama. U prvom su redu bili prisutni - uz gospođu Apoloniju - njezin suprug dvorski savjetnik dr. Veraszto, gostioničar Ratko Radanov i Robert Hajsan Panonski. Mi Gradišćanci ispitivali smo „lingvistica“ i nativ-spikera Ratka i proširivali naše hrvatsko jezično blago.

Kad je gostioničar napustio Punice i preselio se na Mali Lošinj nastavili smo načeti projekt te sastali se izmjenično na župnom dvoru u Vincjetu i u Panonskom institutu u Pinkovcu, a pridružili su nam se uz župnika Branka Kornfeinda, Luka Knor, Franjo Ostović, Bruno Radakovits i Vili Tissina. Ja sam za svaki sastanak priredio neku jezičnu temu o kojoj sam kratko izlagao te inicirao odnosno pokrenuo diskusiju.

Apolonija je Veraszto svoje priloge i pjesme publicirala u svim gradišćansko-hrvatskim medijima, a ja sam joj u Panonskom LIST-u (1-2/2000) objavio neke pjesme. RHP